

I N F O R M A C E O C H A R T Ě 7 7

ročník dvanáctý (1989) - č. 22

uzávěrka dne 9.12.1989

.....

Sdělení redakční skupiny Infochu	2
Výzva politickým vězňům	2
Dopis představitelům pařížské schůzky	2
Sdělení VONS č. 1114 (Domovní prohlídka u LeVítkovičové)	3
1115 (Ivo Kachtík propuštěn z vazby)	3
1116 (Soud s bratislavskými aktivisty)	4
1117 (Petr Uhl trestně stíhán)	4
1118 (Hl. Město ve věci Ivo Kachtíka nařízeno)	5
1119 (Ladislav Cerman stíhán)	5
1120 (Václav Kezáč podezřelý z přečinu)	6
1120 (Propuštění z vězení a zastavení trestání)	6
Shrnutí Informačního servisu NTS a VIA z 26.11.1989	6
Koordinace OF žádalo o amnestii pro politické vězně	7
.....	
Informace o Chartě 77 vydává nezávislá redakční skupina signatářů Charty 77	
Heřman Chromý, Podolí 2762, 276 01 Mělník	
Petr Uhl, Anglická 8, 120 00 Praha 2	
.....	

Sdělení redakční skupiny Infochu:

Nezávislá redakční skupina signatářů Charty 77, vydávající Informace o Chartě 77, sděluje: Dlouho očekávané změny v naší společnosti a dynamický pohyb v ní stojí konečně na svém počátku a jak všichni věříme a předpokládáme, dosáhnou svého demokratického naplnění na všech úrovních a ve všech sférách naší společnosti.

S tím pochopitelně souvisí koncepční a vydavatelská změna Informací o Chartě 77, které dosud zveřejňovaly nejen dokumenty Charty 77 a sdělení VONS, nýbrž i další materiály a zprávy o nezávislých aktivitách a represích proti nim.

Z dosavadního čtrnáctidenníku se od ledna 1990 stává informační věstník, vycházející jednou týdně. Obsahově se bude týdeník zaměřovat na činnost, vztahující se výhradně ke společenství Charta 77 a k VONS. Jeho rozsah a profil bude určován budoucím společenským vymezením a působením Charty 77, jejíž základní výraz volného, neformálního, otevřeného společenství lidí různých přesvědčení, různé víry a různých profesí, převzalo a plní Občanské fórum.

Redakce Infochu je však přesvědčena, že Charta 77 bude mít i v nové demokratické společnosti svou nezastupitelnou roli - důslednou obhajobu lidských práv, k jejichž porušování dochází všude na světě i v tom nejdemokratičtějším systému.

Nezávislá redakční skupina signatářů Charty 77, vydávající Informace o Chartě 77, považuje za svou radostnou povinnost poděkovat všem známým a neznámým spolupracovníkům doma a v zahraničí, kteří se během dvanáctileté existence Informací o Chartě 77 zasloužili o jejich obsah, vydávání a rozšiřování.

Zároveň žádáme všechny dosavadní odběratele Infochu, aby nám na uvedené redakční adresy písemně potvrdili, zda-li i nadále chtějí být odběrateli. Cena jednotlivého výtisku, kterou dodatečně oznámíme, bude stanovena s přihlédnutím k nákladu.

Výzva politickým vězňům

Občanské fórum v Praze vydalo tuto informaci pro sdělovací prostředky: Političtí vězni posledních 41 let se hlásí k úsilí národů o vytvoření demokratické společnosti a hodlají založit přípravný výbor vlastní nezávislé organizace. Vyzývají proto všechny politické vězně i rodinné příslušníky zemřelých, aby se písemně přihlásili na tyto adresy: Roman Šakmar, Nuselská 8, 140 00 Praha 4; František Melichar, Bieblova 17, 150 00 Praha 5.

Dopis představitelům pařížské schůzky

Dámy a pánové,

Praha, 16.11.1989

Jako zástupci čs. nezávislých občanských iniciativ chceme pozdravit Vaše jednání, které vítáme jako výraz porozumění závažnosti změn, probíhajících v naší části Evropy.

Československo se podle našeho názoru dostává v posledních týdnech a v protikladu s těmito změnami do postavení, které může mít, jak jsme přesvědčeni, vážné a dlouhodobé důsledky, a to nejen pro naši zemi.

Máme za to, že pro úspěch a nezvratnost hospodářských a politických změn v naší části kontinentu je nutné, aby probíhaly ve všech zemích. Dnešní vedení našeho státu, opírající legitimitu své moci o ideologii, zrozenou z okupace Československa vojsky pěti států Varšavské smlouvy v roce 1968, se těmito změnami cítí ohroženo. Politika, zrozená před více než dvaceti lety kolektivním porušením mezinárodního práva, tak stojí dodnes v cestě novým nadějím této části Evropy.

Proto se otázka konečného přehodnocení přes dvacet let starých událostí v Československu stává mimořádně významnou pro nezvratnost reforem ve východní Evropě. Právě proto se k ní i po tak dlouhé době vyslovily parlamenty Polska a Maďarska.

V této situaci považujeme za neudržitelné, aby se Sovětský svaz v době vytváření historicky nových principů soužití v Evropě nadále distancoval od spoluodpovědnosti, kterou dodnes má za důsledky jím vedené vojenské intervence.

Chápeme složitost jeho vnitřních problémů, stejně jako velikost změn, které

podstupuje. Nemůžeme však jako Evropané mlčet, jestliže sovětský ministr zahraničních věcí veřejně, jako se to stalo v jeho nedávném rozhovoru pro polský list Gazeta Wyborcza, de facto prohlašuje, že kolektivní porušení norem mezinárodního práva bylo v případě Československa přípustné. Zde jde o víc, než jenom o pravdivé zobrazení čs. událostí.

Zvláště vzhledem k tomu, že Moskva má být už v roce 1991 místem jednání zástupců účastnických států Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a humanitárních otázkách, považujeme za žádoucí, aby i sovětská vláda co nejdříve vyjádřila své oficiální stanovisko k intervenci do Československa v srpnu 1968.

Dámy a pánové, žádáme Vás, abyste při svém jednání přihlíželi k našemu stanovisku. Přejeme Vašemu pařížskému setkání, aby se stalo mezníkem na cestě k překonání rozdělené Evropy.

Za Chartu 77: Dana Němcová, Tomáš Hradělek, Saša Vondra

Hnutí za občanskou svobodu: Ladislav Lis, Rudolf Battěk, Václav Benda

Demokratickou iniciativu: Emanuel Mandler, Bohuslav Doležal, Karel Štindl

Obrodu: Miloš Hájek

Nezávislé mírové sdružení: Jana Petrová, Hana Holcnerová, Jan Chudomel, Ruth Šormová

Sdělení Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných, který je čl. ligou pro lidská práva a členem Mezinárodní federace pro lidská práva (FIDH)

Všechna sdělení VONS jsou zasílána Federálnímu shromáždění. Jména a adresy členů VONS jsme zveřejnili ve sdělení č.860.

Sdělení č.1114 (Domovní prohlídka u Ludmily Vátkovičové)

Dne 3.11.1989 provedli příslušníci OO VB v Roudnici nad Labem domovní prohlídku v pokoji na koleji Husovy bohoslovecké fakulty v Praze 6 - Dejvicích v Kujbyševově ulici. Prohlídku nařídil dne 27.10. npor. Ivan Molnar, který ji také spolu s npor.Š. Štefancem osobně vykonal. Souhlas k ní dal téhož dne náčelník obvodního oddělení VB v Roudnici nad Labem kpt. Antonín Kopecký a okresní prokurátor v Litoměřicích, který - zřejmě z obav před následky - se podepsal pouze nečitelnou šifrou. Prohlídka byla provedena v pokoji, který na koleji obývá studentka Husovy bohoslovecké fakulty Ludmila Vátkovičová, již bylo před prohlídkou vysloveno podezření z přečinu proti veřejnému pořádku podle §6 c) zák. o přečinech, jehož se L.Vátkovičová měla dopustit "rozšiřováním ilegálních písemností", aniž by byly tyto písemnosti jakkoli specifikovány. Ani v usnesení o domovní prohlídce se neupřesňuje, jaké písemnosti byly hledány. Odňato bylo 17 položek, např. tři výtisky Informací o Chartě 77, základní prohlášení Charty 77, výzva kardinála Tomáška, podnět ke zlepšení informovanosti a materiály Společnosti za veselejší současnost.

Ludmila Vátkovičová, nar. 30.11.1970, trvale bytem v Křakově 6, 345 52 Semněvice, okr. Domažlice, je signatářkou Charty 77; bohosloví studuje prvním rokem. Proti usnesení o domovní prohlídce podala stížnost, v níž poukazuje na to, že usnesení nebylo řádně právně zdůvodněno, neboť povšechný pojem 'tiskovina' není nijak určitý.

Ludmila Vátkovičová, která žila až do začátku studia letos na podzim v Roudnici nad Labem, byla pro účast v nezávislých aktivitách často vyšetřována Státní bezpečností.

*

Sdělení č.1115 (Ivo Kachtík propuštěn z vazby)

Dne 9.11.1989 rozhodl okresní prokurátor v Karvině JUDr. Jiří Šišlík, že pomínlý důvody vazby Ivo Kachtíka, obviněného z útoku na veřejného činitele podle §155/1 tr.z. a §156/2 tr.z., a z vazby v ostravské věznici ho propustil. V předchozích dnech byl Ivo Kachtík seznámen s výsledky vyšetřování. Vyplývalo z nich, že vyšetřovatel nedisponuje žádným průkazným svědectvím, protože výpovědi příslušníků si navzájem odporují a personál záchytné stanice, kde mělo údajně k napadení dojít, k věci nevypráví. Je doloženo, že Ivo Kachtík utrpěl při zákroku lehký otřes mozku. Obžaloba dosud nebyla podána. Ivo Kachtík byl ve vazbě od 23.9.1989.

kdy byl jako jediný z mnoha účastníků koncertu na soukromém pozemku v Orlové zadržen (viz naše sdělení č.1087).

V Praze 21.11.1989

*

Sdělení č.1116 (Soud s bratislavskými aktivisty)

Ve dnech 13. a 14.11. 1989 se v Bratislavě konalo hlavní líčení ve věci Miroslava Kusého, Hany Ponické, Antona Seleckého a Vladimíra Maňáka, obviněných z pobuřování podle §100/1a tr.z., Miro Kusý byl nově obviněn z podvracení republiky podle §98/1 tr.z. (viz naše sdělení č.1057, 1071, 1088 a 1107). Senát, kterému předsedal JUDr.Peter Šamko, odsoudil Miroslava Kusého po překvalifikování tr.činu podvracení na poškozování zájmů republiky v cizině podle §112 tr.z. k trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců s podmíněným odkladem na 14 měsíců. Pokud jde o obviněné z pobuřování, zprostil soud všechny obviněné obžaloby s odůvodněním, že skutek, pro který jsou stáháni, není trestným činem. Soud konstatoval, že se sice neztotožňuje s obsahem dopisu, který obvinění napsali k srpnovému výročí, ale neshledává v něm trestný čin. Prokurátor i M.Kusý si ponechali lhůtu k odvolání.

Do soudní síně bylo vpuštěno mnoho přátel obžalovaných, před budovou soudu bylo neustále přítomno kolem stovky lidí, kteří zpívali a skandovali.

Na pozadí tohoto poměrně pozitivního výsledku působí o to absurdněji pokračování vazby Jána Čarnogurského, jehož případ byl vyloučen za společného projednávání teprve 23.10.1989, a to s odůvodněním, že vzhledem k vazbě je jeho projednání nutno co nejvíce urychlit. Hlavní líčení v jeho věci se mělo konat před týdnem, tedy 9.11., ale bylo odročeno pro onemocnění obhájce a pro námitku obžalovaného ohledně podjatosti soudu. Ján Čarnogurský, který při hlavním líčení s ostatními čtyřmi aktivisty odmítl svědeckou výpověď, zůstává nadále ve vazbě. Hlavní líčení v jeho věci bylo nařízeno na 22. a 23.11. vždy od 9,00 hod. v budově městského soudu v Bratislavě, č.dveř 24 Justičního paláce.

V Praze 21.11.1989

*

Sdělení č.1117 (Petr Uhl trestně stíhán)

Dne 19.11.1989 byl v Praze zadržen ing.Petr Uhl, nar.8.10.1941, bytem Anglická 8, Praha 2, tvčtopič, signatář Charty 77, člen Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných, Čs.helsinského výboru a pracovník Východoevropské informační agentury. Vyšetřovatel SNB proti němu téhož dne zahájil trestní stíhání a současně proti němu vznesl obvinění pro tr.činy poškozování zájmů republiky v cizině podle §112 tr.z. a šíření poplašné zprávy podle §199 tr.z. Těchto trestných činů se měl Petr Uhl dopustit tím, že dne 18.11.1989 sdělil rozhlasovým stanicím BBC a Svobodná Evropa, že při zákroku pohotovostní jednotky proti demonstrantům v Praze dne 17.11. byl ubit student matematicko-fyzikální fakulty Martin Šmíd. Toto sdělení obě rozhlasové stanice vysílaly, a to BBC dne 18.11. a Svobodná Evropa 19.11. Ing.Petru Uhlovi hrozí trest odnětí svobody do tří let.

Po náročném šetření jsme zjistili, že se ing.Petr Uhl stal obětí dezinformace. Sdělení, za jehož šíření je Petr Uhl stíhán, obdržel od údajné přítelkyně údajně zabitého studenta, jehož ubití byla údajně osobně přítomna. Její informace, ač původně působila s přihlédnutím ke všem dalším okolnostem zcela věrohodně, se ukázala být, pokud jde o konkrétně jmenovaného studenta, nepravdivou. Příčiny poskytnutí dezinformace se nám však nepodařilo objasnit. Nejasným tedy zůstává, zda tato informátorka jednala sama za sebe anebo zda byla pouhým nástrojem další osoby či dalších osob. Nejasným zůstává i to, zda z její strany šlo o úplné vykonstruování nepravdivé informace či o její vědomé zkreslení. Není totiž vyloučeno, že informátorka vypovídala o skutečnosti, s tím však, že vědomě - ať již dobrovolně nebo pod nátlakem - uvedla nepravé jméno oběti.

I přes tyto dosavadní nejasnosti je však nepochybné, že trestní stíhání ing.Petra Uhla nemůže právně, morálně ani politicky obstát. Ing.Petr Uhl poskytl uvedené sdělení v dobré víře, a to jako pracovník VIA. Jeho úmyslem bylo úplně a pravdivě informovat o průběhu demonstrace, které se konala 17.11.1989 v Praze. Uvedení nepravdivých nebo pravdu zkreslujících údajů může být předmětem

občanskoprávního řízení o tiskovou opravu nebo o ochranu osobnosti. Trestných činů se jím však lze dopustit pouze za jistých kvalifikovaných okolností, uvedených v tr.zákone. Základná z těchto podmínek je úmyslné zavinění. Úmyslné zavinění nelze ing.Uhlovi ani u jednoho z trestných činů, z nichž byl obviněn, přičítat. Navíc údaje šířené Petrem Uhlem nejsou poplašnou zprávou ve smyslu ustanovení §199 tr.z. Důvodné obavy občanů z možných budoucích událostí nemohlo objektivně vyvolat Uhlovo sdělení; vyvolal je však nepochybně brutální zásah pohotovostních jednotek SNB proti pokojným demonstrantům dne 17.11. v Praze. Totéž se týká údajného Uhlova poškozování zájmů republiky v cizině. Tyto zájmy objektivně nepoškozují v dobré víře poskytnuté a později dementované sdělení, nýbrž skutečný brutální zásah ozbrojených složek SNB proti pokojným demonstrantům; při jeho rozsahu bude možné mluvit o velkém štěstí, zjistí-li se skutečně, že k žádnému úmrtí v důsledku zásahu pohotovostních jednotek SNB nedošlo.

Není bez zajímavosti, že v sobotu 18.11. uplynula marně lhůta stanovená pravomocným rozsudkem obvodního soudu pro Prahu I Rudému právu k uveřejnění tiskové opravy, v níž mělo Rudé právo označit svá dřívější hrubě urážlivá tvrzení o Petru Uhlovi za nepravdivá. Toto pohrdání právem a spravedlností je v křiklavém rozporu s proklamacemi o demokratizaci, dodržování zákonnosti apod., které na stránkách tohoto deníku čteme denně. I to vypovídá o stavu dodržování zákonnosti v Československu víc než dost.

Petr Uhl strávil v čs.věznicích za své občanské postoje a přesvědčení, hlavně za důslednou obranu nespravedlivě stáhaných, již plných devět let. Má tři nezletilé děti. Jeho manželka Anna Šabatová bydlí na stejné adrese.

V zahájení trestního stíhání proti Petru Uhlovi v dané společensko-politické situaci spatřujeme jen další arogantní počín vládnoucí skupiny.

V Praze dne 21.11.1989

*

Sdělení č.1118 (Hlavní líčení ve věci Ivo Kachtíka nařízeno)

Dne 7.12.1989 v 9,15 hod. bude u okresního soudu v Karviné ve druhém patře, č.dveře 123, probíhat hlavní líčení ve věci Ivo Kachtíka, obžalovaného z tr.činů útoku na veřejného činitele podle §155|1 tr.z. a útoku na veřejného činitele podle §156|2 tr.z. a hanobení národa, rasy a přesvědčení podle §198 tr.z. (viz naše sdělení č.1087 a 1115).

V Praze 4.12.1989

*

Sdělení č.1119 (Ladislav Cerman stíhán)

Dne 28.10.1989 zahájil vyšetřovatel okresní prokuratury v Náchodě Bohumil Olšar trestní stíhání pro údajný tr.čin podle §156|2 tr.z. - útok na veřejného činitele proti Ladislavu Cermanovi, nar.26.11.1952, dělníku JZD "Svazarm" Nahořany, bytem Česká Skalice, Pospíšilova 229. Uvedeného trestného činu se měl Ladislav Cerman dopustit tím, že "dne 28.10.1989 se zúčastnil nepovoleného shromáždění v Červeném Kostelci a když byl kvůli tomu v odpoledních hodinách kontrolován v ovci Zlič, okres Náchod, a vyzván... k nastoupení do služebního auta, toto odmítl a dal se na útěk... a pak při zadržení... se bránil tomuto předvedení velice aktivně, vzpíral se rukama o karoserii auta a při tomto zákroku došlo ke zranění kpt.Lábuse a kpt.Miroslava Preclíka..." Dle usnesení vyšetřovatele kpt.Lábuse "Utrpěl zranění spočívající ve zhmoždění levého kolenního kloubu a exkoriaci kůže o velikosti asi 1 cm² na levé dolní končetině a kpt.Preclík odřeninu 5.prstu pravé horní končetiny".

Ladislav Cerman byl dne 28.10.1989 přepaden několika muži v civilu, kteří se nijak nepředstavili, ani se nelegitimovali, pouze mu sdělili, že si s ním chtějí "popovídat". Toto L.Cerman odmítl tím, že o nic takového nemá zájem a nasedl zpět na kolo. Jeden z nich ho však strhl na zem a posléze jej dva muži donutili násilím nastoupit do auta. Dne 30.10. mu vyšetřovatel okr. prokuratury v Náchodě Bohumil Olšar sdělil, že je trestně stíhán pro útok na veřejného činitele.

Zásah proti L. Cermanovi pokládáme za zcela nezákonný a tr. stíhání za vykonstruované a absurdní.

V Praze 6.12.1989

*

Sdělení č. 1120 (Václav Řezáč podezřelý z přečinu)

Člen Hnutí za občanskou svobodu RNDr. Václav Řezáč, nar. 26.3.1960, ekonom, bytem Jiráskova 450, Tanvald, vyvěsil na svém pracovišti v n.p. Seba Tanvald ve dvou exemplářích dopis všem Spoluobčanům, který dne 22.9.1989 vydaly nezávislé iniciativy HOS a Demokratická iniciativa. Dne 27.10.1989 byla u Václava Řezáce provedena domovní prohlídka, při níž mu příslušníci SNB kpt. Šída a kpt. Vaněk z OS SNB v Jablonci nad Nisou a kpt. Bursa a npor. Zelinka z OO VB v Tanvaldě odňali mj. adresář, exemplář provolání Několik vět, manifest Hnutí za občanskou svobodu "Demokracie pro všechny" a texty písní od L. Vaculíka. Bylo mu vysloveno podezření z přečinu proti veřejnému pořádku podle § 6 c) zák. o přečinech.

V Praze 6.12.1989

*

Sdělení č. 1121 (Propuštění vězňů a zastavení trestního stíhání)

Dne 25.11.1989 rozhodl prezident republiky zastavit trestní stíhání proti JUDr. Jánů Čarnogurskému, PhDr. Miroslavu Kusému (viz naše sdělení č. 1057, 1071, 1088, 1107 a 1116), redaktorům Lidových novin Jiřímu Rumlovi a Rudolfu Zemanovi (viz naše sdělení č. 1098) a ing. Petru Uhlovi (viz sdělení č. 1117).

Současně prezident republiky prominul zbytek trestu odnětí svobody Ivanu Jirousovi (viz sdělení č. 830, 836, 869, 934, 955, 977 a 1001), Ivanu Polanskému (viz sdělení č. 706, 748, 767, 773, 777, 789, 791, 854 a 865) a Františku Stárkovi (935, 955, 978, 1020, 1033, 1040 a 1058). Následujícího dne byli Ján Čarnogurský, Miroslav Kusý, Jiří Ruml, Rudolf Zeman, Petr Uhl, Ivan Jirous a František Stárek propuštěni z vazby, resp. z výkonu trestu.

Dne 29.11.1989 byl z vazby v Litoměřicích propuštěn Jakub Dubský, ale tr. stíhání proti němu (viz sdělení č. 1055) nebylo dosud zastaveno.

Dne 29.11.1989 nařídil prezident ČSSR, aby se nepokračovalo v trestním řízení proti Jiřímu Jelínkovi, propuštěnému z vazby již 26.11.1989 (viz sdělení č. 1060 a 1113) a proti Stanislavu Devátému (viz sdělení č. 963, 976, 987, 1008, 1026, 1062 a 1101).

Současně prominul zbytky trestu odnětí svobody Vítězslavu Kokořovi (viz sdělení č. 1045), Renatě Pánové (viz sdělení č. 1059), Stanislavu Pitašovi (viz sdělení č. 770, 834, 855, 953, 988, 1018 a 1046), Vladanu Kočímu (viz sdělení č. 787, 810, 820, 1029, 1047 a 1053), Štefanu Javorskému (viz sdělení č. 291, 528 a 628) a Otakaru Veverkovi (viz sdělení č. 894, 910, 940, 982).

V následujících dnech byli jmenovaní propuštěni z výkonu trestu, většinou až 1.12.1989. Např. Renata Pánová pouhé dva dny před skončením výkonu trestu.

V Praze dne 6.12.1989

Shrnutí Informačního servisu NTS a VIA z 26.11.1989

Informační servis přináší informaci, že 25.11. bylo zastaveno rozhodnutím prezidenta republiky trestní stíhání proti Jánů Čarnogurskému, Miroslavu Kusému, Jiřímu Rumlovi, Petru Uhlovi a Rudolfu Zemanovi. Cestou milosti byl dále prominut trest odnětí svobody Ivanu Jirousovi, Ivanu Polanskému (již vloni podmíněně propuštěn po amnestii, která mu zkrátila původní čtyřletý trest), a Františku Stárkovi.

Článek IS uvádí, že 4. požadavek provolání Občanského fóra - propuštění politických vězňů - byl splněn pouze částečně a upozorňuje na případy dosud nepropuštěných politických vězňů.

Na jiném místě IS uvádí, že 26.11. se v Brně spojil řetěz lidských rukou, který sáhal od náměstí Svobody až k brněnské věznici v Bohunicích. Zde byl za obrovského skandování z věznice doslova vynesena právě osvobozený politický vězeň Petr Cibulka. Jak známo, Petr Cibulka vězněný od 14.10.1988 s obviněním z trestných

činů spekulace a nedovoleného podnikání a z přípravy k trččinu pobuřování, jichž se měl dopustit rozšiřováním hudebních nahrávek a samizdatové literatury, měl být po více než roce přípravného řízení nyní postaven před soud. Městský soud v Brně však v neveřejném zasedání dne 21.11. přijal právní názor obhájce dr. Machourka, který upozornil na závažné porušení zákona, jehož se dopustil vyšetřovatel StB tím, že zastavil trestní stíhání pro jeden dílčí skutek Petra Cibulky. Právní účinek tohoto usnesení byl ten, že tím bylo zastaveno celé trestní stíhání Petra Cibulky. S uznáním tohoto faktického právního stavu propustil městský soud dne 21.11. Petra Cibulku na svobodu. K propuštění však nedošlo, protože prokurátor podal proti usnesení o propuštění z vazby stížnost, která měla odkladný účinek. Petr Cibulka byl propuštěn až v neděli 26.11. poté, co prokurátor vzal stížnost zpět. Trestní stíhání samo však pokračuje, protože usnesení městského soudu o zastavení trestního stíhání není dosud pravomocné, o stížnosti prokurátora proti němu bude rozhodovat městský soud.

IS dále zveřejnil výzvu OF, aby občané shromažďovali a uchovávali ve školách, v závodech a na pracovištích dokumentační materiály této doby. Ve výzvě se poskytují rady, jak postupovat při dokumentování Zeitgeschichte.

Další článek IS je výzvou k solidaritě se Stanislavem Devátým, který byl nucen uchýlit se do ilegality. Uvádějí se zde podrobnosti případu. "Zahráme do svých požadavků, s nimiž předstupujeme před dosavadní držitele státní moci před čs. a mezinárodní veřejnost, i výzvu, aby nespravedlivé trestní stíhání proti Stanislavu Devátému bylo zastaveno, tak jako žádáme návrat politických vězňů", uvádí se v závěru výzvy.

Článek Informace pro koho? je kritikou informací o setkání zástupců OF se zástupci čs. vlády a NF na čele s ministerským předsedou L. Adamcem. Opozice je ktitizována za to, že i ona zhodnotila toto jednání v duchu připomínajícím včerejšek: "Projednali jsme složitou situaci."

IS dále přináší ještě některá svědectví o brutálním zásahu policie při manifestaci 17.11. v Praze a o represii proti shromáždění tří tisíc lidí 22.11. v Žatci, kde policie štvála na lidi psy bez náhubků a bez vodítek. "Jen díky tomu, že v systému tzv. reálného socialismu nefunguje téměř nic, a že tedy ani policejní psi nemají řádný výcvik, nedošlo k žádnému pokousání. Psi na manifestující nezaútočili."

Na dvacet krátkých zpráv dále dokumentuje rozšiřování občanského hnutí v celé republice a pokusy represivních a konzervativních sil tomuto vývoji čelit. V některých místech je situace občanských aktivistů zcela paralyzována policií.

Koordinační centrum OF žádalo amnestii pro politické vězně

Plénum koordinačního centra OF schválilo dne 4.12. návrh VONS na vyhlášení amnestie, již by byly prominuty tresty a zbytky trestů, uložené za některé trestné činy proti republice jako např. podvracení republiky, pobuřování, opuštění republiky, dále za některé další trestné činy politické povahy jako slovní útok na veřejného činitele a hanobení přesvědčení a konečně za několik dalších trestných činů represivní povahy. Amnestií by měla být i zastavena trestní stíhání pro tyto trestné činy, prominuty další tresty za tyto činy a amnestován rovněž přečin proti veřejnému pořádku.

Koordinační centrum OF se rozhodlo, že předloží požadavek na tuto amnestii 5.12. odpoledne; vyzve zároveň prezidenta republiky, aby ještě do 10.12., kdy bude ve funkci, tuto amnestii udělil. Jak známo, byla propuštěna - většinou cestou milosti prezidenta republiky - většina politických vězňů ze seznamu VONS, jejichž propuštění od svého ustavení požadovalo. Dosud nebyl propuštěn Antonín Pernický, odsouzený za trččin výtržnictví, přičemž skutek, za nějž je potrestán, měl charakter politického protestu; dále nebylo propuštěno pět vězňů, odsouzených za trččin vyzvědačství, a to ing. Petr Hauptman, kterého VONS hájí jako nespravedlivě odsouzeného, a Josef Römer, Ondřej Hoch, Viktor Dedera a občan NDR Michael Keller, o jejichž vině má VONS pochybnosti, považuje jejich vinu za neprokazatelnou resp. jejich tresty za neúměrně dlouhé.

V posledních dnech se členům VONS hlásá mnozí občané, jejichž příbuzní jsou podle jejich názoru nespravedlivě vězněni, zejména pro tržčin vyzvědačství. V požadované amnestii není však v zájmu momentálních snah o minimalizaci zásahu do právní integrity státu trestný čin vyzvědačství zahrnut; nejsou sem zahrnuty ani trestné činy výtržnictví, přizivnictví, fyzického útoku na veřejného činitele a další trestné činy, jichž bylo často zneužíváno k politickým represím.

VONS bude v nejbližší době usilovat o individuální přezkoumání sporných případů cestou podnětů ke stáznosti pro porušení zákona. Pro nového prezidenta republiky pak připraví návrh na všeobecnou amnestii, již by byly částečně zkráceny zbytky trestů. VONS přitom vychází z toho, že v minulých letech docházelo i v nepolitických kauzách k častému porušování zákona, že ukládané tresty jsou ve srovnání s jinými zmeměmi velmi tvrdé a že mnohá činnost posuzována podle čs. zákonů jako trestná, není ve světle koncepce lidských práv, vyjádřené např. oběma mezinárodními pakty, tak přísně stíhatelná jako tomu bylo dosud v Československu. Všeobecná amnestie by mohla dosavadní nevyváženost a leckdy i nespravedlnost alespoň částečně napravit.

VONS chce rovněž usilovat o novelizaci trestného zákona a dalších trestně právních předpisů včetně zákona o výkonu trestu odnětí svobody a zákona o ochranném dohledu v kontextu jejich humanizace.

ADRESY NĚKTERÝCH ČLENŮ VONS:

Dr. Václav Benda, Karlovo nám. 18, 120 00 Praha; tel. 298 676

JUDr. Josef Danisz, Wilhema Placka 81, 130 00 Praha 3

Karel Freund, Mánesova 90, 120 00 Praha 2; tel. 271 273

Václav Malý, Nad pomníkem 2, 152 00 Praha 5; tel. 537 929

Lenka Marečková-Hrachová, Řípská 13, 130 00 Praha 3

Anna Šabatová a Petr Uhl, Anglická 8, 120 00 Praha 2; tel. 261 957 3

Petruška Šustrová, Kolářská 13, 130 00; tel. 737 781 2
